

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2005 r. — Tea-Cegos i STG przeciwko Komisji**(Sprawa T-376/05)**

(2005/C 315/32)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: TEA-CEGOS (Madryt, Hiszpania) i Services Techniques Globaux (STG) (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 12 października 2005 r. w sprawie odrzucenia kandydatury i oferty konsorcjum TEA-CEGOS i cofnięcia decyzji o udzieleniu zamówienia dotyczącego umowy ramowej konsorcjum TEA-CEGOS w ramach przetargu EuropeAid — 2/119860/C-LOT nr 7;
- stwierdzenie nieważności pozostałych decyzji, wydanych w ramach tego przetargu przez pozwaną w następstwie decyzji z dnia 12 października 2005 r., a w szczególności stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie udzielenia zamówienia oraz umów zawartych przez Komisję na podstawie tych decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżącymi w niniejszej sprawie są przedsiębiorstwa wchodzące w skład konsorcjum, utworzonego na potrzeby ogłoszonego przez pozwaną przetargu „EuropeAid/119860/C/SV/MULTI”. Konsorcjum to złożyło ofertę na część (lot) nr 7: „Culture, Governance and Home Affairs”.

Pismem z dnia 20 maja 2004 r. poinformowano konsorcjum, że przyjęto jego kandydaturę. Pismem z dnia 18 lipca 2005 r. pozwana powiadomiła konsorcjum, że jej zdaniem istnieje konieczność zmiany decyzji w sprawie udzielenia mu zamówienia dotyczącego umowy ramowej, uzasadniając tę zmianę tym, że decyzję tę podjęto na podstawie nieścisłych informacji, przekazanych w toku postępowania. W dniu 12 października 2005 r. Komisja wydała decyzję potwierdzającą odrzucenie kandydatury i oferty skarżącej na podstawie klauzuli o wykluczeniu zawartej w art. 13 ogłoszenia o zamówieniu¹. Na uzasadnienie tej decyzji powołała się na fakt, że jeden z partnerów konsorcjum wchodził też w skład innej grupy, której członek uczestniczył w złożeniu innej kandydatury w tym samym przetargu. To właśnie ta decyzja jest przedmiotem niniejszej skargi.

Na poparcie wniosku o stwierdzenie nieważności skarżące wysuwają różne zarzuty.

W pierwszym zarzucie skarżące podnoszą, że pozwana naruszyła postanowienia umowy, gdyż błędnie zastosowała art. 13 ogłoszenia o zamówieniu oraz art. 14 instrukcji dla oferentów. Skarżące twierdzą, że art. 13 ogłoszenia o zamówieniu nie obowiązuje, jeżeli wydano już decyzję o udzieleniu zamówienia. Utrzymują również, że przekazały dokumenty, których żądała pozwana i że nie podały fałszywych informacji, a więc że nie są spełnione warunki przewidziane w art. 14 instrukcji dla oferentów, stanowiące jedyne uzasadnienie podważenia decyzji o udzieleniu zamówienia na tym etapie postępowania.

Po drugie skarżące utrzymują, że pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie znajdującego się w art. 13 ogłoszenia o zamówieniu pojęcia „legal group”, gdyż zastosowała jedynie kryterium struktury, a nie test konfliktu interesów między biorącymi udział w tym samym przetargu kandydatami. Zdaniem skarżących ocena pozwanej narusza zasady pewności prawnej. Skarżące podnoszą ponadto zarzut naruszenia obowiązku uzasadnienia.

Trzeci zarzut, który podnoszą skarżące dotyczy naruszenia zasady dobrej administracji i braku staranności. Skarżące podnoszą, że w razie wątpliwości pozwana powinna poinformować o nich w rozsądnym terminie konsorcjum oraz zażądać wyjaśnień w trakcie postępowania przetargowego, a nie po wydaniu decyzji o udzieleniu zamówienia, co pozwoliłoby skarżącym zaoszczędzić koszty związane z ich udziałem w dalszych etapach postępowania.

W ostatnim zarzucie skarżące utrzymują, że naruszono ich uzasadnione oczekiwania, a także zasady dotyczące cofnięcia aktów administracji. Twierdzą, że w niniejszej sprawie decyzja o udzieleniu zamówienia nie była niezgodna z prawem, a zatem pozwana nie miała prawa jej cofnąć.

Skarga wniesiona w dniu 20 października 2005 r. — GHK Konsulting przeciwko Komisji**(Sprawa T-383/05)**

(2005/C 315/33)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: GHK Consulting (Londyn, Zjednoczone Królestwo) [Przedstawiciele: J-E Svensson, M. Dittmer, lawyers]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 12 października 2005 r., na mocy której Komisja odrzuciła kandydaturę i ofertę konsorcjum kierowanego przez skarżącą spółkę i cofnęła decyzję o udzieleniu konsorcjum zamówienia dotyczącego umowy ramowej w ramach przetargu EuropeAid//119860/C/ — Lot no 7;
- stwierdzenie nieważności wszelkich decyzji Komisji przyjętych w następstwie decyzji Komisji z dnia 12 października 2005 r., a w szczególności stwierdzenie nieważności każdej decyzji Komisji w przedmiocie zawarcia umowy z innymi oferentami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja ogłosiła pod numerem referencyjnym EuropeAid//119860/C — Lot n° 7 zaproszenie do składania ofert na realizację wielokrotnych umów ramowych w celu pozyskania pomocy technicznej w zakresie krótkoterminowej ekspertyzy z wyłącznym przeznaczeniem dla państw trzecich korzystających z zewnętrznej pomocy Komisji Europejskiej. Skarżąca, działając jako kierująca konsorcjum, złożyła swą ofertę.

W zaskarżonej decyzji Komisja odrzuciła konsorcjum skarżącej na tej podstawie, że the Danish Institute of International Studies (duński instytut studiów międzynarodowych, zwany dalej „DIIS”), członek konsorcjum skarżącej, stanowił część tej samej grupy, co Danish Institute of Human Rights (duński instytut praw człowieka, zwany dalej „DIHR”), należący do innego konsorcjum, które złożyło ofertę na realizację tej samej umowy. Artykuł 13 przedmiotowego ogłoszenia o zamówieniu publicznym zabrania osobom prawnym pozostającym w ramach tej samej grupy prawnej zgłaszania więcej niż jednej oferty na daną część usług.

Na poparcie swego żądania w przedmiocie stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji, skarżąca kwestionuje twierdzenie Komisji, jakoby DIIS, DIHR i trzeci instytut stanowiły grupę prawną. Zdaniem skarżącej, żaden z tych podmiotów nie kontroluje innych, mając na uwadze fakt, że instytuty są w pełni autonomiczne, posiadają odrębne statuty, nie mają wspólnego personelu akademickiego, posiadają własne kierownictwo i zarząd wybierany przez całkowicie odmiennie organy i nie mają wspólnych interesów lub celów ekonomicznych. Skarżąca podnosi ponadto, że wszelkie niejasności w ogłoszeniu o zamówieniu publicznym należy interpretować na korzyść oferenta, i że Komisja ponosi odpowiedzialność za brak uprzedniego wyjaśnienia warunków udziału w przetargu.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 września 2005 r. — BIC przeciwko Komisji**(Sprawa T-270/04) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/34)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 7 października 2005 r. — Umwelt — und Ingenieurtechnik przeciwko Komisji****(Sprawa T-125/05) ⁽¹⁾**

(2005/C 315/35)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 115 z 14.5.2005**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 października 2005 r. — Milella i Campanella przeciwko Komisji****(Sprawa T-289/05 R)**

(2005/C 315/36)

Język postępowania: francuski

Prezes Sądu zarządził wykreślenie sprawy.